

FINLANDS FÖRFATTNINGSSAMLING

Utgiven i Helsingfors den 22 maj 2017

289/2017

Statsrådets förordning om arbetsmiljön ombord på fartyg

I enlighet med statsrådets beslut föreskrivs med stöd av 10 § i lagen om fartygspersonalens arbets- och boendemiljö samt mathållningen ombord på fartyg (395/2012):

1 kap.

Allmänna bestämmelser

1 §

Tillämpningsområde

Denna förordning tillämpas på finska fartyg där det arbetar fartygspersonal. Denna förordning tillämpas dock inte på

- 1) statsfartyg som används för försvars- eller sjöbevakningsuppgifter,
- 2) flytdockor,
- 3) mudderverk vars längd underskrider 12 meter,
- 4) pråmar vars längd underskrider 12 meter,
- 5) fiskefartyg vars längd underskrider 24 meter,
- 6) hyresbåtar,
- 7) bärplansbåtar, luftkuddefarkoster eller traditionsfartyg.

2 kap.

Fysikaliska faktorer

2 §

Maximivärden för buller och mätning av buller

Den A-vägda genomsnittliga ljudnivån i arbetsutrymmena får inte överskrida de värden som anges i bilaga 1. Om det vid en bullermätning konstateras att värdena enligt bilaga 1 överskrider, ska det utan dröjsmål vidtas åtgärder för att minska bullret så att det ligger under de föreskrivna värdena.

På isgående fartyg och fartyg som är i gång endast relativt korta perioder under dygnet, får bullernivåerna enligt bilaga 1 överskridas med högst 10 decibel då fartyget är i gång.

Bullret ombord på fartyget ska mätas och över mätningen ska det göras en rapport i enlighet med vad som föreskrivs i bilaga 2.

289/2017

3 §

Skydd mot buller

Om bullernivån i fartygets arbetsområde överskrider 85 decibel, ska det på dörren eller i förbindelseleden till utrymmet i fråga finnas ett permanent anslag om bullernivån och om att användning av hörselskydd är obligatoriskt.

4 §

Vibration

I utrymmen där arbete utförs fortlöpande eller under en lång tid åt gången får det inte förekomma sådan vibration som äventyrar fartygspersonalens säkerhet eller hälsa.

5 §

Strålning

Radarapparater, antenner på radiosändare eller andra motsvarande anordningar som orsakar strålning ska installeras så att strålningen inte orsakar men eller medför fara för fartygspersonalens hälsa eller säkerhet när anordningen används.

6 §

Belysning

I fartygets arbetsutrymmen och förbindelseleder ska det finnas ändamålsenlig allmänbelysning. Vid arbetsställena samt vid trappor, lejdare och nedgångsluckor ska det vid behov dessutom finnas platsbelysning. Belysningsstyrkan i arbetsutrymmena ska åtminstone uppfylla vad som anges i bilaga 3. I belysningsstyrkan får det inte förekomma skillnader som äventyrar säkerheten i arbetet eller medför arbetstagaren olägenhet.

Belysningsarmaturerna för allmänbelysning ska vara fasta. Belysningsarmaturerna ska vara säkra med avseende på placering, den last som transporteras ombord på fartyget och de ämnen som förvaras i utrymmet i fråga. Kravet på fast allmänbelysning gäller inte obebemannade transportpråmar.

7 §

Temperatur

Rum och utrymmen där det regelbundet utförs arbete ska förses med tillräcklig uppvärmning.

På kommandobryggan, i maskinkontrollrummet, i kontoret, i köket och i andra motsvarande utrymmen ska temperaturen under normala förhållanden hållas vid cirka 20 grader Celsius. I verkstäder ska temperaturen hållas över 16 grader Celsius. Under exceptionella förhållanden får tillfällig avvikelse göras från dessa värden.

8 §

Ventilation

Luftens temperatur samt strömningsriktning och strömningshastighet ska kunna regleras så att de inte orsakar men för fartygspersonalens hälsa. Om det används en varmlufts- eller luftkonditioneringsanordning för uppvärmning, ska luften vid behov fuktas.

Ventilationen ska vara så effektiv att föroreningar i andningsluften inte orsakar men för hälsan. Invid maskiner och anordningar samt kökspisar, ventilers provtryckningsredskap och svetsplatser samt invid andra motsvarande arbetsställen ska det vid behov finnas lo-

kala suganordningar. I de utrymmen där ackumulatorbatterierna är placerade ska ventilationen vara tillräcklig.

Den maskinella ventilationsanläggningen ska hållas i funktionsdugligt skick och rengöras regelbundet. Rengöringen ska dokumenteras. Fettfiltren i kökets ventilationsanordning ska vara tillräckligt stora och lätta att rengöra. Diskavdelningen ska ha effektiv ångutsugning.

3 kap.

Förbindelseleder och arbetsplattformar

9 §

Definitioner

I detta kapitel avses med

- 1) *huvudförbindelseled* förbindelseleden mellan för och akter på däck, förbindelseleden mellan olika avdelningar i maskinrummet samt andra förbindelseleder som används regelbundet,
- 2) *lutning* vinkeln mot horisontalplanet,
- 3) *landgång* ett förbindelsemedel mellan fartyget och kajen med en lutning på högst 20 grader,
- 4) *fallrepstrappa* ett med lyftanordning försett förbindelsemedel mellan fartyget och kajen med en lutning på över 20 grader,
- 5) *trappa* en fast förbindelseled mellan olika plan med en lutning på över 20 grader men högst 45 grader,
- 6) *trappstege* en fast förbindelseled mellan olika plan med en lutning på över 45 grader men högst 75 grader,
- 7) *lejdare* en fast förbindelseled mellan olika plan med en lutning på över 75 grader men högst 90 grader,
- 8) *trapplan* och *lejdarplan* plan i övre ändan av trappor och lejdare,
- 9) *vilplan* plan som delar upp trappor och lejdare i olika delar,
- 10) *fotsteg* steg eller stegpinne som finns i trappor, trappstegar och på andra ställen.

10 §

Förbindelseled till fartyg

En förbindelseled mellan kajen och fartyget ska leda så direkt som möjligt från kajen till fartyget. Förbindelseleden ska vid behov vara tydligt utmärkt. Förbindelseleden ska om möjligt ligga åtskild från lasthanteringen, och den ska vara avgränsad från maskiners och apparaters riskzoner.

11 §

Fallrepstrappa och landgång

En fallrepstrappa ska vara så lång att den vid en lutning på högst 50 grader når ned till en höjd av 0,60 meter ovanför vattenytan vid det minsta djupgåendet. Fallrepstrappan ska vara försedd med horisontala ändplan och, om dess längd överstiger 15 meter, även med vilplan. Om fallrepstrappan inte är konstruerad så att fotstegen vänder sig i vågrätt läge, ska fotstegen vara formade så att de ger foten ordentligt stöd oberoende av fallrepstrappans lutning.

Bredden på fallrepstrappor och landgångar ska vara minst 0,55 meter och de ska ha minst 1 meter höga och tillräckligt hållfasta skyddsräcken på båda sidorna. Avståndet mel-

lan skyddsräckena ska vara minst 0,60 meter. Räckets ska förutom ledstång ha minst en mellansträng. Om strängen består av rep, vajer eller kätting, får avståndet mellan räckets vertikala stolpar vara högst 1,50 meter. Om stolparna är löstagbara, ska de kunna fästas säkert på sin plats.

Fallrepstrappor och landgångar ska vara tillräckligt hållfasta och säkra att använda och kunna fästas vid fartyget på ett tillförlitligt sätt. En landgång och vid behov den ända av en fallrepstrappa som är på kajsidan ska förses med skyddade hjul eller rulle. Under fallrepstrappor och landgångar ska det finnas skyddsnät som sträcker sig till förbindelseledens båda sidor och för att fästa skyddsnät ska det finnas ändamålsenliga fästaneländningar. Fallrepstrappor ska underhållas och inspekteras på behörigt sätt.

12 §

Förbindelseleder på fartyg

Förbindelseleder samt lejdare och trappstegar som används som förbindelseleder ska vara ändamålsenliga och konstruerade så att de är säkra att använda. Förbindelseledernas ytbeläggning ska vara halkfri. Då ett galler används som förbindelseled, får gallret ha högst så stora hål att en kula med en diameter på 35 millimeter inte kan falla igenom hålen. Om det ska vara möjligt att gå eller arbeta under gallret, får gallret ha högst så stora hål att en kula med en diameter på 20 millimeter inte kan falla igenom hålen.

Då förbindelseleder och trappor dimensioneras ska vikt fästas vid hur många som använder dem, hur ofta de används och vad som transporteras där.

Till alla arbetsställen ska det ordnas ett tillräckligt antal säkra och ändamålsenliga förbindelseleder som vid behov ska vara tydligt utmärkta och försedda med räcken. Förbindelseleder, goly, trappor, gångar och motsvarande utrymmen ska hållas i sådant skick att risken för att någon halkar, snavar eller faller är så liten som möjligt.

I bilaga 4 finns det bestämmelser om förbindelseleder i olika typer av fartyg.

13 §

Huvudförbindelseleder

Den fria bredden på gångar och ramper som används som huvudförbindelseleder ska vara minst 0,80 meter och den fria höjden minst 2,03 meter och de ska med hänsyn till förbindelseledens användningsändamål vid behov vara försedda med ledstänger.

I trappor ska det finnas ledstänger och den fria bredden mellan ledstängerna ska vara minst 0,80 meter. Den fria höjden i trappor ska vara minst 2,03 meter.

I fartyg med en bruttodräktighet på mindre än 500 ska den fria bredden mellan trappornas ledstänger vara minst 0,60 meter. I fartyg vars längd underskrider 24 meter och i yrkesbåtar ska huvudförbindelselederna vara minst 0,60 meter breda.

14 §

Andra förbindelseleder

Gångar och ramper som inte används som huvudförbindelseleder ska vara minst 0,80 meter breda och deras fria höjd ska vara minst 2,03 meter. I fråga om förbindelseleder som används sällan får avvikelser göras från dessa mått. Avvikelse från måtten får också göras i fråga om fartyg med en bruttodräktighet som är mindre än 500, i fråga om fartyg vars längd underskrider 24 meter och i fråga om yrkesbåtar, om det konstruktionsmässigt vore orimligt att uppfylla kraven, dock förutsatt att fartygspersonalens säkerhet inte äventyras.

Trappor som inte används som huvudförbindelseleder ska ha ledstänger där det fria avståndet mellan ledstängerna är minst 0,60 meter.

15 §

Arbetsplattformar

Arbetsställen ska vid behov förses med arbetsplattform och räcken samt med behövliga fästeanordningar för säkerhetslinor. I anslutning till maskiner och anordningar som fordrar regelbunden översyn ska det finnas förbindelseleder samt arbetsplattformar där drift, översyn och reparation av anordningarna kan ske på ett säkert sätt. Om höjdskillnaden mellan arbetsplattformen och underliggande arbetsplattform är minst 0,50 meter, ska arbetsplattformen förses med räcke. Bredden på arbetsplattformar i master och bredden på arbetsplattformar som används för tvätt av fönsterytor på utsidan ska vara minst 0,30 meter. Plattformen ska då bestå av mönstrad plåt, galler eller parallella stänger, vilkas fria avstånd från varandra får vara högst 50 millimeter.

Räckets höjd ska vara minst 1 meter och det ska vara försett med minst en horisontal mellansträng, placerad så att öppningens vertikala mått inte överstiger 0,50 meter, eller med lodräta stänger, vars inbördes avstånd inte får överstiga 0,17 meter. Räcken på väderdäck ska ha minst två mellansträngar, varvid den nedersta öppningen får vara högst 0,23 meter hög. Fotlistens höjd ska vara minst 60 millimeter.

Vad som i 12 § 1 mom. föreskrivs om hål i galler som används som förbindelseleder, ska tillämpas på galler som används som arbetsplattformar.

16 §

Dörröppningar

Höjden på en dörröppning i en huvudförbindelseled ska vara minst 2,0 meter mätt från däck och bredden minst 0,80 meter. I sådana förbindelseleder som inte är huvudförbindelseleder och på fartyg med en bruttodräktighet som är mindre än 500 ska bredden på en dörröppning vara minst 0,60 meter.

Dörrar i förbindelseleder, med undantag för nödpassager, får inte vara belägna direkt intill en trappa eller en lejdare, utan ska leda till ett trapp- eller lejdarplan, om risken för att falla inte har eliminerats på något annat sätt. Ett trapp- eller lejdarplan ska vara minst 0,60 meter brett och 0,6 meter djupt.

Tunga dörrar ska installeras så att de inte kan slå mot varandra eller medföra klämningsrisk. Med undantag för branddörrar ska dörrar samt manluckor vara försedda med en mekanism så att de vid behov kan hållas öppna.

17 §

Fasta lejdare

Fasta lejdare ska ha ledstång på båda sidorna. En lodrät lejdare behöver inte ha någon separat ledstång, om lejdarens konstruktion ger ett tillräckligt handgrepp. Ledstänger eller särskilda handfästen och ryggskydd på lejdare ska nå upp till en höjd av cirka 1 meter ovanför trapp- eller lejdarplanet eller motsvarande avstigningsplan. Avståndet mellan ledstängerna på en lejdare ska vara minst 0,40 meter och fotstegets bredd minst 0,35 meter. Fotsteget ska ge foten tillräckligt stöd.

Lejdare i master och på andra motsvarande ställen ska ha en bredd av minst 0,25 meter.

Lejdaren ska installeras så att avståndet mellan fotstegets främre kant och skottet eller motsvarande hinder är minst 0,15 meter. Enskilda fotsteg ska vara utformade så att foten inte i sidled kan glida av fotsteget.

18 §

Ryggskydd på fasta lejdare

Om lejdaren är över 5 meter hög och dess lutning överstiger 70 grader, eller om det föreligger risk för fall från lejdaren till lastrummet och den risken inte har eliminerats på något annat sätt, ska lejdaren vara försedd med lämpligt ryggskydd som förhindrar fall och som börjar vid 2,50 meters höjd över basplanet.

19 §

Vilplan

I trappor och lejdare ska det finnas vilplan försedda med skyddsräcken på åtminstone var sjätte meter, vertikalt mätt. Vilplanet ska vara minst lika brett som trappan eller lejdaren, dock minst 0,60 meter brett och 0,6 meter djupt. Såsom vilplan för lejdare i master och på andra motsvarande ställen räcker det med två parallella stegpinnar samt en skyddsbåge som håller att luta sig mot. Vilplan krävs inte på förbindelseleder som endast är avsedda som nödpassager.

Trappor och lejdare vars lutning understiger 80 grader och som inte gränsar till skott eller motsvarande hinder, ska förses med räcken vars höjd är minst 1 meter vertikalt mätt från fotstegets främre kant. Ingen mellansträng behövs om öppningens storlek är högst 0,50 meter, mätt vinkelrätt mot ledstången.

20 §

Anliggande stegar

Anliggande stegar får inte användas som arbetsunderlag. Anliggande stegar får användas endast som tillfälliga förbindelseleder, för fastsättning och löstagning av lyftredskap samt för andra motsvarande kortvariga arbeten av engångsnatur. Anliggande stegar får vara högst 6 meter långa.

Anliggande stegar ska ställas på stadigt underlag i rätt lutningsvinkel och hindras från att glida och välta.

4 kap.

Arbetsställen

21 §

Kontor

Fartyg med en bruttodräktighet på minst 500 ska ha ett separat kontor eller mötesrum. Om fartygets bruttodräktighet är 1 600 eller större, ska maskinchefen ha ett kontor. På fartyg som transporterar passagerare eller styckegods och vars bruttodräktighet är 3 000 eller större ska också styrmännen ha ett kontor.

22 §

Kommandobrygga

Manöver- och navigationsutrustningen ska placeras så att manövreringen och navigeringen kan utföras antingen i sittande eller stående ställning. Om utrustningen är avsedd att användas i stående ställning, ska alla som deltar i arbetet ha tillgång till en sittplats som är placerad så att de kan röra sig obehindrat på kommandobryggan och komma till eller röra sig vid de olika funktionsposterna.

Om det på kommandobryggan placeras kontrollinstrument som inte har samband med navigering och manövrering, ska instrumenten placeras så att deras funktion inte stör navigering och manövrering av fartyget.

Kortbord, mätare och vid behov också annan utrustning ska ha belysning med steglös reglering.

23 §

Maskinkontrollrum

På fartyg vars bruttodräktighet är 1 600 eller större, på fartyg vars maskinrum övervakas ständigt och på fartyg vars bruttodräktighet är mindre än 1 600 men där exponeringen för buller från maskinrummet tidvis är betydande ska det i anslutning till maskinrummet finnas ett separat maskinkontrollrum eller något annat ljudisolerat utrymme.

24 §

Säkerheten kring förtöjningsanordningar

En kättingbox ska vara dimensionerad och utformad så att kättingen kan stuvras utan att någon arbetstagare behöver gå in i kättingboxen.

Ankarklyset och kättingen ska vid behov omgärdas med ett skyddsräcke eller någon annan motsvarande anordning.

På fartyg med en bruttodräktighet på 500 eller större ska det finnas anordningar för spolning av ankarkättingen. För övervakning av ankarhivning ska det vid behov finnas en plattform.

25 §

Placering av förtöjningsanordningar

Anordningarna för manövrering av förtöjningen ska placeras så att den som använder anordningen är skyddad och har god överblick över förtöjningsområdet. Om detta inte är möjligt ska användarens säkerhet tryggas på något annat sätt.

Förtöjningsvinschar, pollare och brytrullar ska placeras så att det finns tillräckligt med utrymme för arbetet och så att vajrarna inte skavar mot skarpa kanter eller i onödan korsar huvudförbindelseleden.

Vajern ska om möjligt ledas direkt från klyset till vinschen. Om detta inte är möjligt, tillåts högst två brytrullar mellan klyset och vinschen med minsta möjliga avvikelser från den direkta draglinjen.

Vajertrummorna ska om möjligt vara belägna på samma däck som förtöjningsvinscharna och vara placerade så att vajrarna inte behöver dras från motsatt sida.

26 §

Fritt utrymme kring förtöjningsanordningar

Radien på det fria utrymmet kring en pollare ska vara minst 0,40 meter mätt vid pollarens övre ända. På ett fartyg med en bruttodräktighet på 10 000 eller större ska djupet på det fria utrymmet bakomnocken vara minst 2 meter och bredden på det fria utrymmet bredvidnocken vara minst 1 meter. Radien på utrymmet kring en vertikal maskindriven trumma ska vara minst 1 meter och djupet på det fria utrymmet kring arbetsställen ska vara minst 2 meter. På ett fartyg med en bruttodräktighet på mindre än 10 000 ska djupet på det fria utrymmet bakomnocken vara minst 1,50 meter och bredden på det fria utrymmet bredvidnocken vara minst 0,80 meter. Kring en vertikal maskindriven trumma ska det fin-

nas ett fritt utrymme med en radie på minst 0,80 meter och kring ett arbetsställe ska det finnas ett fritt utrymme med ett djup på minst 1,50 meter.

På ett fartyg med en bruttodräktighet på mindre än 10 000 ska arbetsstället vid en polare för- och akterut och också på andra ställen om möjligt ha ett djup på minst 1,20 meter och en bredd på minst 1,20 meter.

27 §

Kök

Fartyg med en bruttodräktighet på minst 100 ska ha ett ändamålsenligt utrustat kök. I köket ska det i anslutning till arbetsställena finnas ett tillräckligt antal vattenuttag och en golvbrunn. Om det i köket finns pannor, grytor eller andra motsvarande kärl som kan tippas ska det i köket finnas två ändamålsenligt placerade golvbrunnar.

Ytorna i köket ska vara slitstarka och lättskötta. Golvytorna ska vara halkfria.

Diskavdelningen ombord på ett passagerarfartyg ska om möjligt placeras i omedelbar närhet av köket eller distributionsplatsen och avskilt från utrymmen där mat hanteras.

28 §

Kökets utrustning

Stekbord, hushållsassistenten och motsvarande redskap ska vara fast monterade. Pannor och grytor som kan tippas, spisar och vid behov andra anordningar ska om möjligt placeras så att arbetet utförs i fartygets längdriktning. Frityrkokare ska vara försedda med en tömningsanordning som inte kan öppna sig av sig själv. Kokgrytor och stekbord ska tryggt kunna tippas med hjälp av en självlåsand snäckskruv eller någon annan motsvarande mekanism.

Ugnsluckor som öppnas nedåt ska vara sådana att de öppnas till horisontalt läge. Ugnsluckorna ska vara försedda med låsmekanism. Bredvid spisarna ska det finnas tillräckligt stora avställningsytor och på arbetsställena tillräckligt stora arbetsbord.

29 §

Livsmedelsförråd

För transport av livsmedel ombord och till förråden ska det finnas en lyftanordning eller något annat tekniskt hjälpmedel. Livsmedelsförråden och köksutrymmena ska om möjligt vara belägna på samma däck, och det ska finnas en god förbindelse mellan dem. Om livsmedelsförråden och köksutrymmena är belägna på olika däck och antalet personer som ska bespisas överstiger 40, ska det för transport av livsmedel mellan däcken finnas en hiss eller någon annan mekanisk lyftanordning.

Livsmedel av olika slag ska ha egna lämpliga förvaringsutrymmen. Om livsmedelsförråden inte finns på samma däck som köket och i dess närhet, ska det i anslutning till köket finnas ett tillräckligt stort förvaringsutrymme för det dagliga behovet av livsmedel.

I frysrummet ska det finnas en larmanordning. Larmet ska kunna ses på utsidan av frysrummet. Dörren till frysrummet ska kunna öppnas även från insidan. I frys- och kylrummen ska det finnas tillräckligt med hyllutrymme.

289/2017

5 kap.

Maskiner

30 §

Hissar

Personhissar ska vara sådana att fartygspersonalens säkerhet inte äventyras när hissarna används.

En ny hiss ska besiktigas innan den tas i bruk, varefter hissen ska besiktigas inom två år efter ibruktagandet och därefter vartannat år. Besiktningsmannen ska vara kompetent för uppgiften.

31 §

Språket i bruks- och underhållsanvisningar

Redaren ska se till att det ombord på fartyget finns sådana anvisningar på fartygets arbetsspråk och vid behov också på finska och svenska som med tanke på säkerheten i arbetet behövs för att maskiner och anordningar ska kunna användas och underhållas på ett tryggt sätt.

32 §

Kommunikationsmedel

Ombord på fartyget ska det med tanke på säkerheten i arbetet finnas ändamålsenliga kommunikationsmedel för olika arbetsuppgifter.

6 kap.

Mätinstrument

33 §

Definitioner

I detta kapitel avses med

1) *farliga ämnen* sådana ämnen som på grund av sin explosions- eller brandfarlighet, giftighet eller någon annan egenskap kan orsaka skada eller medföra fara för dem som arbetar ombord på fartyget,

2) *slutet utrymme* ett utrymme som man tar sig till genom en liten öppning eller som saknar tillräcklig ventilation, eller ett utrymme som inte är avsett för kontinuerligt arbete.

34 §

Mätinstrument

Om ett fartyg har slutna utrymmen som man är tvungen att gå in i, ska det ombord på fartyget finnas mätinstrument med vilka syrehalten i dessa utrymmen kan mätas. Dessutom ska passagerarfartyg i internationell trafik samt lastfartyg med en bruttodräktighet på över 500 ha ändamålsenliga bärbara mätinstrument för att i luften mäta åtminstone halterna av brännbara gaser, kolmonoxid och svavelväte i luften kan mätas. Mätningen ska göras från det slutna utrymmets utsida innan någon går in i utrymmet och vid behov upprepas medan arbete utförs i det slutna utrymmet.

För mätinstrumenten ska fartygspersonalen ha tillgång till tillverkarens bruks- och underhållsanvisningar samt tillräcklig kompletterande utrustning för att säkerställa instrumentets funktion. Vid underhåll av mätinstrumenten ska särskild hänsyn tas till den tid de kemiska detektorerna fungerar på ett tillförlitligt sätt. Mätinstrumenten ska kalibreras regelbundet.

35 §

Förgiftningsrisk

Ombord på ett fartyg som i bulkform transporterar syreförbrukande ämnen eller ämnen som sannolikt avger giftiga eller lättantändliga gaser ska det finnas ändamålsenliga mätinstrument med vilka luftens syre- eller gashalt kan mätas.

Ombord på ett fartyg som transporterar ämnen i gasform ska det finnas mätinstrument för konstaterande av halterna av åtminstone kolmonoxid, kväveoxider, koldioxid och svavelväte samt allmän förekomst av kolväten.

Ombord på ett fartyg som regelbundet transporterar fenol, bensen, styren, toluen, kol-tetraklorid, trikloretylen och formaldehyd eller motsvarande farliga ämnen ska det finnas mätinstrument med vilka halterna av dessa ämnen kan mätas.

36 §

Risk för explosion eller brand

För observation av syrehalten och risken för explosion eller brand ska det ombord på ett fartyg som transporterar explosions- eller brandfarliga vätskor i bulkform finnas minst två bärbara mätinstrument som mäter den sammanlagda halten av syre och andra brännbara gaser i luften.

37 §

Övriga bestämmelser

Utöver denna förordning ska iakttas vad som föreskrivs om mätinstrument i samband med brandsäkerhet och kemikalie- och gastankfartyg.

7 kap.

Övriga anordningar

38 §

Elektriska anordningar

Elektriska anordningar och elektrisk apparatur ska vara sådana att de kan användas, övervakas och underhållas på ett tryggt sätt. Kopplingstavlor ska märkas ut tydligt.

Elinstallationerna ska planeras och genomföras så att de elektriska anordningarna inte orsakar men eller medför fara för fartygspersonalens hälsa eller säkerhet och så att det säkerställs att alla anordningar med hjälp av vilka normala drifts- och boendeförhållanden upprätthålls ombord på fartyget fungerar klanderfritt utan att reservkraftkällor behöver användas. Det ska också säkerställas att elektriska anordningar som är viktiga med tanke på fartygspersonalens säkerhet fungerar i alla lägen.

289/2017

39 §

Mätare och övriga indikatorer

Mätare och övriga indikatorer ska vara utformade och installerade så att arbetstagaren inte orsakas onödig ansträngning och så att risken för missförstånd av den information som förmedlas av instrumenten minimeras.

8 kap.

Särskilda bestämmelser

40 §

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2018.

41 §

Författningar och bestämmelser som upphävs

Genom denna förordning upphävs

- 1) statsrådets beslut om arbetsmiljön på fartyg (417/1981),
- 2) statsrådets förordning om skyddsutrustning och mätinstrument som används på fartyg (825/2001), och
- 3) 14, 18 och 22 § i statsrådets förordning om fartygspersonalens boendemiljö ombord på fartyg (825/2012).

42 §

Övergångsbestämmelser

På ett fartyg som är i bruk eller färdigt när denna förordning träder i kraft eller vars kölsträckning har ägt rum före den 1 juli 2018 tillämpas de bestämmelser som gällde vid ikraftträdandet av denna förordning.

Avvikelse från 13, 14, 16, 21 och 23 §, 24 § 1 och 3 mom., 25 § 2–4 mom. och 26 § får göras i fråga om fartyg som har köpts begagnade från utlandet före den 1 juli 2027, förutsatt att fartygen dock minst stämmer överens med internationella avtal och att fartygspersonalens säkerhet inte äventyras.

Helsingfors den 18 maj 2017

Social- och hälsovårdsminister Pirkko Mattila

Regeringssekreterare Tuula Andersin

MAXIMIVÄRDEN FÖR BULLER

	Fartygets bruttodräktighet			
	100–mindre än 500	500– mindre än 1 600	1 600– mindre än 10 000	10 000 eller över
Maskinkontrollrum	75 dB	70 dB	70 dB	70 dB
Verkstad	85 dB	85 dB	80 dB	75 dB
Kök	80 dB	75 dB	70 dB	65 dB
Sådana platser i lastrum och på däck som är avsedda för kontinuerligt arbete då fartyget är i hamn	80 dB	80 dB	80 dB	80 dB
Kontor	75 dB	70 dB	65 dB	60 dB
Bryggvinge	75 dB	75 dB	70 dB	70 dB
Kommandobrygga	70 dB	65 dB	65 dB	65 dB

MÄTNING AV BULLER I ARBETSUTRYMMEN

1 Allmänt

Buller ska mätas

- 1) på alla nya fartyg,
- 2) på fartyg där det har gjorts betydande ändringar eller reparationer,
- 3) på fartyg vars huvudmaskin har bytts,
- 4) på fartyg som har köpts begagnat från utlandet, om inte en godtagbar bullermätning har gjorts före fartygsköpet.

Bullermätningen ska göras av en kompetent person.

2 Mätningförhållanden

-Bullernivån ska mätas när fartyget är under gång.

-Under mätningarna ska belastningen på fartygets huvudmaskineri vara minst 80 procent av den maximala framdrivningseffekten. Också nödvändiga hjälpmaskiner, ventilationsanordningar och andra anordningar som är i kontinuerligt bruk ska vara i gång.

-Om det finns skäl att anta att de anordningar som används vid lossning och lastning av fartyget orsakar så mycket buller att de fastställda värdena överskrids, ska mätningen också göras när lossnings- och lastningsanordningarna är i gång.

3 Mätinstrument

-Mätningen görs med hjälp av vägningsfilter A.

-Mätningen görs med ljudnivåmätare som minst uppfyller kraven på precisionsljudnivåmätare enligt Internationella elektrotekniska kommissionens (IEC) publikation 179 eller IEC-standarden 804 (1985).

-Mätinstrumentet ska kalibreras före och efter varje mätningsserie. Vid kalibreringen ska ett tillförlitligt kalibreringsdon användas.

-Under bullermätningen ska visarinstrumentet vara inställt på "fast response". Om instrumentet visar stora avvikelser, ska det ställas in på "slow response". Det medelvärde som mätaren visar är därmed värdet på ljudtrycksnivån. Vid monotont buller ska varje mätning pågå i minst fem sekunder. Mätningvärdena avrundas till närmaste hela decibelvärde.

4 Mätplatser

-Det ska göras minst en mätning i alla arbetsutrymmen. En mikrofon ska då placeras mitt i rummet på 1,25 meters höjd från golvplattan eller i öronhöjd för den ställning som personer vanligen intar i rummet.

-Mätningen ska göras på minst 0,5 meters avstånd från exempelvis vägg, däck eller möbel.

-Ventilations- eller luftkonditioneringsanordningar ska vara inställda på maximal kapacitet. Mätningen ska göras på minst en meters avstånd från en ventilationsöppning.

5 Mätningsrapport

I fråga om sådana fartyg som avses i punkt 1 ska det inom loppet av sex månader göras en fartygsspecifik rapport som ska vara tillgänglig för arbetarskyddsmyndigheten ombord på fartyget. I rapporten ska ingå ett meddelande om buller som förekommer i fartygets olika utrymmen, underskrivet av den som gjort mätningarna.

Mätresultaten per mätningpunkt ska framgå av rapporten. Mätningpunkterna ska märkas ut på ritningarna över fartygets generalarrangemang och inredning som ska bifogas rapporten.

Rapporten ska innehålla uppgifter om

- 1) resans art, exempelvis provkörning eller resa mellan hamn a och b,
- 2) fartygets djupgående i för och akter,
- 3) vind, väderlek och sjögång,
- 4) hastighet och kurs,
- 5) belastningen på huvud- och hjälpmaskineri samt varvtal och maximivarvtal,
- 6) andra betydande bullerkällor under mätningen,
- 7) mätinstrumentens och mikrofonernas märke och typ, och
- 8) andra omständigheter som har betydelse vid fastställande av buller.

BELYSNINGSSTYRKA

	Allmänbelysning (lux)	Platsbelysning (lux)
Kontor	100	300
Kommandobrygga	100	300
Kök	150	300
Livsmedelsförråd, inte nedkylt	100	
Livsmedelsförråd, nedkylt	50	
Maskinrum, pumprum och styrmaskinsrum	100	300
Maskinkontrollrum	100	300
Verkstad	100	300
Lastrum	40	
Bildäck	50	
Förbindelseleder, gångar och trappor inne i fartyget	100	
Förbindelseleder, gångar och trappor på väderdäck	40	
Däcksbelysning	20	
Förtöjningsplatser	50	
Förråd	50	

1. Förbindelseleder och arbetsplattformar i containerfartyg

Ett fartyg som transporterar containrar på däck ska planeras så att containrarna kan fästas och lösgöras på ett tryggt sätt. Förbindelseleder mellan containrar ska vara minst 0,75 meter breda. Avståndet för sådana fästianordningar som placerats ut för de stänger med vilka containrarna ska fästas ska vara minst 0,60 meter på ovannämnda förbindelseleder. Arbetsplattformar där arbetet med att fästa containrarna utförs ska vara minst 0,75 x 0,75 meter breda.

2. Förbindelseleder till däckskranar

Till manöverplatsen för en däckskran och till sådana delar som fordrar översyn ska det finnas en fast och säker förbindelseled i alla de lägen som däckskranen används i eller kan tänkas bli använd i, om detta inte leder till oskäligt komplicerade tekniska arrangemang. Förbindelseleden ska vara en lejdare eller en trappa. Dessutom ska en däckskran ha en reservförbindelseled som godkänts i samband med ibruktagandebesiktningen.

En förbindelseled som avses i 1 mom. ska vara tillgänglig åtminstone då däckskranen är i sjöklarat läge och i de lägen, i vilka däckskranen befinner sig då lasthanteringsanordningar som är placerade utanför fartyget används samt då översyn sker.

Om en förbindelseled som leder från däckskranen av någon anledning inte kan användas i kranens alla lägen, ska den vara effektivt stängd eller utformad så att det inte är möjligt att falla då manöverplatsen lämnas.

En lodrät lejdare med en längd på över 3,0 meter och en lejdare som är kortare än 3,0 meter, men vars placering förorsakar risk för fall till lastrummet, ska förses med ryggsydd eller med någon annan godtagbar konstruktion som förhindrar fall.

3. Förbindelseleder till lastrum

Det ska säkerställas att det finns en trygg förbindelseled till lastrummet. Förbindelseleden till lastrummet ska utgöras av en fast trappa eller en fast lejdare. Förbindelseleden ska om möjligt vara belägen utanför lastluckan.

I närheten av nedgångsöppningen får det inte finnas anordningar som hindrar ett säkert tillträde till förbindelseleden eller hindrar öppnande av öppningens lucka.

4. Förbindelseleder till lastrum i torrlastfartyg

I ett torrlastfartyg där höjdskillnaden mellan däcken eller mellan understa däck och lastrummets botten är över 12 meter, ska förbindelseleden utgöras av en trappa eller en lejdare med en lutning på högst 70 grader.

I ett torrlastfartyg ska det till ett lastrum som är över 20 meter långt eller brett finnas minst två förbindelseleder, belägna i var sin ända av lastrummet. Om det ska finnas en lutande lejdare eller trappa i lastrummet, kan den andra förbindelseleden utgöras av en lodrät lejdare.

5. Förbindelseleder till lastrum i bulkfartyg

I ett bulkfartyg ska lejdaren placeras så att risken för att den skadas vid lasthantering är så liten som möjligt. Det kan godkännas att lutande lejdare ersätts med lodräta lejdare, om

de är placerade i samma linje som fortsättning på varandra och om höjdskillnaden från däck till lastrummets botten inte överstiger 18 meter.

6. Förbindelseleder till lastrum i tankfartyg

I ett tankfartyg ska det till lasttankar som är över 35 meter långa finnas minst två förbindelseleder, belägna i var sin ända av tankarna. Förbindelselederna samt deras räcken ska fästas stadigt vid tankarnas stålkonstruktioner.

I ett tankfartyg, på botten av lasttanken ska det antingen byggas gångbanor ovanpå bottenkonstruktionerna eller göras manhål med en storlek av minst 0,60 x 0,80 meter i bottenkonstruktionerna på en höjd av högst 0,60 meter från bottenplåten. Gångbanorna ska vara minst 0,60 meter breda, och de ska utrustas med 0,90 meter höga räcken försedda med mellansträng. Om det finns räcke endast på den ena sidan av gångbanan, ska den motsatta sidan förses med fotlist. Förbindelsen mellan tankbotten och gångbanan ska utgöras av lejdare eller fotsteg. För att förbättra rörelsemöjligheterna då manhålsarrangemang används ska det installeras ändamålsenliga fotsteg och handfästen.

7. Förbindelseleder till lastrum i ro-ro-fartyg

I ett ro-ro-fartyg ska nedgångsöppningen till lastrummet från det nedre planet vid trappor som leder till lastrummet vara säker så att det inte föreligger någon möjlighet att stöta ihop med något fordon. Om förbindelseleden till däck är en bilramp, ska det från rampen avskiljas en tydligt utmärkt förbindelseled för gångtrafik som är skyddad med ett tillräckligt stabilt räcke.